

πιστεύετε... Είμαι κι' εγώ μεμυημένος σ' αότην τήν υπό
θεσιν... δι' αὐτό μάλιστα ἦλθα καὶ ἀπὸ τήν Ἀλεξάνδρειαν...

Μάσιγκα. (Τῷ Λουῶ). Ἐπίσθης λοιπόν; (Ὁμιλεῖ ἰδιαιτέρως
μετὰ τοῦ συζύγου της).

Εὐγενία. Καλέ, κυρία Λουᾶ, τὸν πιστεύετε;

Φουρούσης. Ἐγὼ τὰ πιστεύω ἔλα... Πιστεύω μάλιστα πῶς
τώρα θὰ πάρω καὶ τὴν ἀνεψιά τῆς κυρίας Λουᾶ.

Μάσιγκα. Εἶναι ἰδική σας.

Τρακαρᾶς. (Γελῶν). Σᾶς τὸ δεβαιοὶ καὶ ἡ ὑπνοβάτις!..

Κουντουπῆς. (Τῷ Φουρούσῃ). Τυχερὸς ποὺ εἶσαι κατεργάρη!

Φουρούσης. (Ἐλιθίως). Γιατί;

Κουντουπῆς. Γιατί; Γιατί δὲν θᾶχῆς πεθερά!

Εὐγενία. (Τῷ Κουντουπῆ). Για μένα τὰ λές αὐτά... Ἀχ!... ἄχ..
τὰ νεῦρά μου!.. Πιάστε με!.. (Πίπτει ἐπὶ τῶν χειρῶν τοῦ
Κουντουπῆ).

Γιακουμῆς. (Εἰσερχόμενος). Τὸ ξεῖδι.

Κουντουπῆς. Φέρ' το γρήγορα!.. (Ραντίζει τὴν πενθερά
του).

Γιακουμῆς. (Ἰδίᾳ). Δόξα σοι ὁ Θεός, ποὺ χρησιμοποίη-
θηκε καὶ μὰ φορὰ τὸ ξεῖδι... ἔστω καὶ σὲ λαδικό! (Δει-
κνύει τὴν Εὐγενίαν).

ΤΕΛΟΣ

